

Ribiška zveza Slovenije
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

telefon: 01 256 12 94
telefaks: 01 256 12 95
e- naslov: info.rzs@ribiska-zveza.si

Ljubljana, 13. 11. 2020
2020/IM-107

Ministrstvo za okolje in prostor RS
minister mag. Andrej Vizjak
Dunajska cesta 48
1000 Ljubljana

ZADEVA – PROBLEMATIKA PLAČEVANJA VODNIH POVRAČIL ZA RIBIŠKE DRUŽINE

Spoštovani g. minister,

na vas se obračamo glede kontinuirane problematike plačevanja vodnih povračil za ribiške družine (RD), ki za svojo dejavnost – ribiško upravljanje – že plačujejo koncesijo državi in sicer MKGP, glede na določila Zakona o sladkovodnem ribištvu (ZSrib). Na anomalijo – dvojne finančne obremenitve RD, ki so neprofitna društva s statusom delovanja v javnem interesu – smo v preteklih letih uradnike na MKGP in MOP neprestano opozarjali. O tej problematiki sem vas seznanil tudi na najinem zadnjem srečanju z nekaterimi ostalimi predstavniki nevladnih organizacij 09. junija letošnjega leta, ob čemer ste me kasneje po mailu prijazno seznanili, da zneski teh povračil niso visoki in naj ne bi predstavljali velikega bremena za posamezne ribiške družine. To sicer deloma drži, pri čemer je potrebno poudariti, da smo do velikega znižanja te dajatve prišli šele po sodnih pritožbenih poteh. Kljub zagotovitvi vaših predhodnikov v preteklosti, da bomo celovito razrešili ta problem in podpora MKGP našim stališčem, do danes ni prišlo do celovite rešitve opisane problematike, zato nam dovolite da se za pomoč obrnemo neposredno na vas.

Celotni zaplet je povzročila ukinitve določila 11. alineje 125. člena Zakona o vodah iz 2012, ki pravi, da vodnega dovoljenja za drugo rabo vode, ki presega splošno rabo, ni treba pridobiti, če je bila za rabo že podeljena koncesija, podeljena na podlagi drugih zakonov. Tej ukinitvi so sledili pozivi najprej ARSO in potem Direkcije za vode RS ribiškimi družinam, da morajo zaradi presejanja splošne rabe vode na svojih stoječih vodah, pridobiti vodno pravico in s tem plačevati vodno povračilo. Zadnji poznan primer iz letošnjega leta je bil izveden inšpekcijski nadzor na ribnikih Marof, ki sodijo v Laški ribiški okoliš. Ribniki so predmet podeljene koncesije, inšpektor pa je odredil in z rokom postavil zahtevo, da RD Laško poda vlogo za pridobitev vodne pravice, sicer bodo sledile sankcije. Na RZS kot krovni organizaciji slovenskih sladkovodnih ribičev vztrajamo, da pri izvajanju ribolova na celinskih vodnih telesih, definiranih kot ribolovnih revirjih znotraj posameznih ribiških okolišev in tako označenih v ribiško-gojivnem načrtu, ob dejstvu letnega plačevanja koncesijske dajatve MKGP za vse ter revirje, ribiške družine ne morejo plačevati dodatnih dajatev državi za isto vodno telo. Ob tem moramo jasno povedati, da dveh finančnih obremenitev velika večina RD, ki se financira z članarinami in donacijami, enostavno ne more preživeti.

Dejstvo je, da cena za rabo vode za polnjenje ribnika (zadrževalnika, gramoznice), v katerem se v skladu s predpisi o sladkovodnem ribištvu izvaja koncesija ribiškega upravljanja (tč 15.2.1. Priloge Pravilnika o klasifikaciji vrst posebne rabe vode) s sklepom Vlade RS ni določena. Ključnega pomena je ocena Upravnega sodišča RS, da predstavlja izenačitev posebne rabe vode v komercialnem ribniku z rabo vode v ribniku s podeljeno koncesijo za ribiško upravljanje, *kršitev materialnih predpisov*. Kljub tej oceni, so postopki za plačevanje vodnega povračila pod vodstvom Direkcija za vode RS, tekli naprej z identično argumentacijo obveze plačevanja vodnega povračila. Vseeno so bile ribiške družine s pritožbami na zahteve Direkcije povečini uspešne, zato se je reševanje teh sporov selilo na Upravno sodišče; rezultat ene takih pritožb (primer RD Celje) je zmanjšanje izračuna vodnega povračila z 17.000 EUR na 1.600 EUR. Ta razlika po našem mnenju že sama po sebi kaže na napačno razumevanje in interpretacijo zakonskih določil s strani posameznih državnih organov. Tako na MKGP kot na javnem Zavodu za ribištvo Slovenije kot strokovni instituciji na področju ribištva (ZZRS), so izrazili podporo našim argumentom; temu dopisu prilagamo pisno mnenje Zavoda, da se ribiške družine oprosti od plačevanja vodnega povračila.

Čeprav smo že leta 2015 Ministrstvu za okolje predlagali konkretno spremembo v Uredbi o vodnih povračilih, ki bi sistemsko razrešila ta problem, nismo bili uslišani. Predlagali smo zgolj dopolnitev 4. člena Uredbe, ki določa za katere namene ni potrebno plačevati vodnega povračila, na način, da se med njih uvrstijo tudi "ribniki, namenjeni izvajanju ribiško-gojitvenih načrtov po predpisih o sladkovodnem ribištvu". Na ta način bi bili iz vodnega povračila izvzeti ribniki, na katerih se ribiško upravljanje izvaja v skladu z ribiško gojitvenimi načrti, ki jih pripravlja Zavod za ribištvo, potrdi pa minister za kmetijstvo. Za taka vodna telesa se v skladu s sklenjenimi koncesijskimi pogodbami že plačuje koncesijska dajatev. S predlagano spremembo Uredbe o vodnih povračilih bi ribnike, ki so predmet podeljenih koncesij za izvajanje ribiškega upravljanja in ribiško gojitvenih načrtov, tudi statusno izenačili z ribniki, namenjenimi izvajanju lovsko gojitvenih načrtov in so že doslej izvzeti iz plačevanja vodnega povračila.

Zaradi vseh naštetih argumentov ponovno apeliramo na Ministrstvo za okolje in prostor RS, da se loti reševanja te nepotrebne anomalije in uskladi zakonodajo tako, da ribiškim koncesionarjem ne bo nalagala še dodatnih nerazumnih stroškov.

V pričakovanju vaš odgovora vas lepo pozdravljamo.

dr. Miroslav ŽABERL,

predsednik RZS

PRILOGA:

- mnenje ZZRS št 430-13/2019/3 z 11.3.2020 glede plačevanja dvojnega povračila, oz. plačila dvojnih dajatev za posamezne ribiške družine

POSLANO:

- Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Sektor za ribištvo, Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana, e- pošta na gp.mkgp@gov.si
- Zavod za ribištvo Slovenije, Spodnje Gameljne 61a, 1211 Ljubljana – Šmartno, e-pošta: info@zzrs.si